

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita & Rebus gestis P. Petri Canisii, De Societate Jesv,
Commentarii**

Sacchini, Francesco

Ingolstadii, 1616

Prima Humilitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41515

simplicitate, verissimaq; submissione Christiani viri.

*Virtutes qua-
tuor in Canisio
eminent.*

Et quidem, ne per singula obiens, longum faciam, quatuor inter omnes eminere maximè cōperio Apostolici huius viri virtutes, Humilitatē, & obedientiam, vtramque simplicitate pulcherrima decoratam: tum insigne precandi studium: postremo diuinæ gloriæ, & salutis animorum, religionisque tuendæ, ac propagandæ immensum ardorem. Nihil iterari attinet de repudiatis tanta constantia honoribus, & muneribus amplis. Quæ sine dubio plura ad eum quasi facto agmine conuolassent, nisi planè alienum, & inexpugnabilem animum, qui rerum potiebantur, perspexissent. Aulas quoque quantum defugerit, indicatum est. Illud hoc loco addiderim, cum esset in scribendis literis sanè impiger, tamen sæpè fuisse extimulandum, & tantum non se uero præcepto cogendum, vt ad Cardinales Varmiensē, & Augustanum, & alios responderet, qui cū sanctissimis eius literis vnicè recrearentur, apud Generales Præpositos haud sine querimonia negligentiam accusabant. In Romana etiam Curia expectebantur literę eius: ille tamen ad neminem ni-

*Prima Humi-
litas.*

si vo-

si voluntate Præpositi, ad quem & ipsas mittebat
litteras, scribendum sibi putabat : ne dum ambi-
tiosa aucuparetur officia, atque superuacaneis tē-
pus perderet. Ad ipsos societatis Præpositos, vbi
deerant negotia, nihil dabat litterarum; nisi extre-
mo anni pœnam noxarum anno exacto concep-
tarum, & bonam precessionem ad annum sequē-
tem perfectius exigendum suppliciter rogans. I-
taque fuere etiam ex ipsis, qui iuberent ad se certis
interuallis litteras dare, vt vel sic reuiferent, & de
valetudine docerentur. Ad hæc summissio animi
simplex, ac bona eo fit palam, quod iã senior sic
quasi Tyro Confessarios adibat, eisque non pec-
cata solum expianda, sed conscientiam omnem
quamuis iuuenibus, & quos pueros ipse institue-
rat, vt doceretur, ac regeretur, explicabat, quod
Ferdinandus Alberus, & Franciscus Rocca satis
experti, hodieque haud sine quodam suo rubore
testantur. Et quidem Rocca Amanuensis eius, vbi
creatus Sacerdos est, præ reuerentia tanti Patris, ne
Iudicis in eum partes vsurpare peregrè cogeretur,
absolutoriam in Sacramento pœnitentium for-
mulam dedita opera omittebat discere. At vbi
primum per eam excusationem ad euntem Patrē
reiecit,

reiecit, recessit ille tum quidem tacitus : sed redit paulo post, scriptamque in man^u formulam tradit, & sedere iusso ad pedes abiicit se se. Versabat sæpe, & cogitatione, & ore Christi vocem, Nisi efficiamini sicut paruuli non intrabitis in Regnū cælorum. Libentissimè simul cum paruulis versabatur, & eorum simplices animos cum fidei rudimentis, & salutaribus imbuebat monitis, tum Sacramento Pœnitentiæ expiabat.

Secunda Obedientia.

Ecclesia iussis.

Pontificibus summis.

Humilitatis præstantiam perpetua eius seu soror, seu filia clariorem facit Obedientia, quæ summa in omni genere fuit. Ecclesiæ Catholicæ iussa sic obseruabat; vt quoniam potestas facta erat Hæreticos libros legendi solenni formula ad impugnandum, summopere caueret, ne quando eos alia mente tractaret, non modò curiositatis, sed ne discendi quidem, si quid rectum haberent. Parerat in familiari cōgressione, & vsu cum ipsis Hæreticis cautio, & duntaxat ad eorum cōuersionem, idque semper præfenti cogitatione ac studio referretur non sine morsu, atq; dolore, si quando videretur sibi alterutra in parte minus attentus fuisse. Aduersus mandata summi Pontificis habebat se planè tanquam à Christo profecta essent.